

Голові Вищої ради правосуддя
Овсієнку А.А.
04050, м. Київ, вул. Студентська, 12-а

Генеральному прокуророві України
Венедиктовій І. В.
01011, м. Київ, вул. Різницька 13/15

**Повідомлення
про втручання в діяльність судді**

17 липня 2020 року у приміщеннях Окружного адміністративного суду міста Києва, що розташовані за адресою: _____ на підставі ухвали слідчого судді Ленінського районного суду м. Кіровограда від 16 липня 2020 року детективами Національного антикорупційного бюро України було проведено обшук.

Вважаю, що правоохоронними органами було здійснено втручання в мою діяльність як судді, з огляду на наступне.

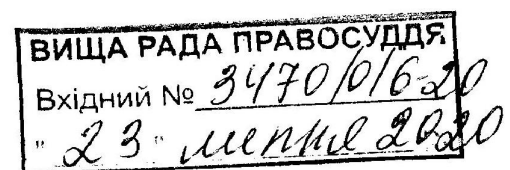
1. Ухвалою слідчого судді Ленінського районного суду м. Кіровограда від 16 липня 2020 року була визначена виключна мета проведення обшуку, з метою виявлення та фіксація відомостей про обставини вчинення кримінальних правопорушень, відшукання та вилучення речей, предметів та документів відшукання та вилучення наступних речей, предметів та документів, а саме: документів або їх проектів з розгляду судових справ, в тому числі судових рішень, які перебувають (перебували) у 2019 році на розгляді в Окружному адміністративному суді міста Києва, де стороною або третьою особою є Вища кваліфікаційна комісія суддів України, Вища рада правосуддя, члени та суб'єкти їх призначення (обрання), посадові особи відповідних конкурсних комісій, а саме: судові справи № _____ чорнових записів, чернеток, щоденників, паперових носіїв, які містять інформацію про обставини вчинення, розслідуваних у кримінальному провадженні № _____ злочинів; комп'ютерної техніки (персональних комп'ютерів, ноутбуків, планшетів), носіїв електронної інформації у вигляді предметів накопичення, зберігання та передачі електронної інформації, у т. ч. оптичних носіїв інформації (компакт-дисків), флеш-накопичувачів, флеш-карт накопичувачів або інших карт пам'яті всіх видів, з'ємних накопичувальних пристроїв, твердих дисків (HDD, HMDD тощо), жорстких магнітних дисків; комп'ютерної техніки, ноутбуків, нетбуків, планшетів, на яких можуть міститися відомості про вчинені злочини, розслідуванні у кримінальному провадженні № _____

Характер вилучених документів та зміст самої ухвали слідчого судді свідчить про те, що кінцевою метою проведення обшуку у суді було саме вилучення окремих документів, що перебувають у володінні суду, орієнтовний перелік яких, власне, визначений самою ухвалою слідчого судді.

Водночас, відповідно до вимог статті 159 Кримінального процесуального кодексу України, тимчасовий доступ до речей і документів полягає у наданні стороні кримінального провадження особою, у володінні якої знаходяться такі речі і документи, можливості ознайомитися з ними, зробити їх копії та вилучити їх (здійснити їх виїмку).

Тимчасовий доступ до електронних інформаційних систем або їх частин, мобільних терміналів систем зв'язку здійснюється шляхом зняття копії інформації, що міститься в таких електронних інформаційних системах або їх частинах, мобільних терміналах систем зв'язку, без їх вилучення.

Тимчасовий доступ до речей і документів здійснюється на підставі ухвали слідчого судді, суду.

Отже, вбачається, що з усіх можливих заходів, визначених процесуальним законодавством, правоохоронними органами було обрано саме такий, який якнаймасштабніше паралізує роботу суду та зумовить виникнення найбільшого суспільного розголосу, спрямованого на безпідставну дискредитацію діяльності Окружного адміністративного суду міста Києва та судової гілки влади вцілому, тобто неспівмірний меті захід, замість того, щоб звернутись до суду у визначеному Главою 15 Кримінального процесуального кодексу України порядку на підставі відповідної ухвали слідчого судді та, відповідно, отримати всі документи, що цікавлять Офіс Генеральної прокуратури, Національне антикорупційне бюро України та Службу безпеку України у порядку тимчасового доступу до речей і документів.

2. У провадженні Окружного адміністративного суду м. Києва перебуває значна кількість адміністративні справи, в яких відповідачем є Національне антикорупційне бюро України, Офіс Генерального прокурора (Генеральна прокуратура України), Вища кваліфікаційна комісія суддів України, Служба безпеки України, зокрема (але не виключно):

- ✓ №_____ за позовом фізичної особи до Генеральної прокуратури України про визнання протиправним та скасування наказу про звільнення, поновлення на роботі та стягнення середнього заробітку за час вимушеного прогулу;
- ✓ №_____ за позовом фізичної особи до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України про зобов'язання вчинити дії;
- ✓ №_____ за позовом Громадської організації «Рада громадського контролю» до Національного антикорупційного бюро України, Директора Національного антикорупційного бюро України про визнання протиправним дій;
- ✓ №_____ за позовом фізичної особи до Національного антикорупційного бюро України про визнання протиправним рішення.

Звідси вбачається очевидним, що при обшуку суду правоохоронці у своїх діях керувались виключно зацікавленістю свого керівництва у залякуванні суддів Окружного адміністративного суду міста Києва та, таким чином, їх схиляння до прийняття вигідних особисто для очільників зазначених правоохоронних органів судових рішень.

Зазначене підтверджується також тим, що до завершення проведення обшуку в приміщенні суду, на офіційному сайті Національного антикорупційного бюро України, за посиланням <https://www.nabu.gov.ua> о 19 год. 10 хв. було розміщено новину про оголошення детективами Національного антикорупційного бюро України підозр голові Окружного адміністративного суду міста Києва, його заступникам та ще п'ятьом суддям та відеозапис, в якому повідомляється про викриття Національним антикорупційним бюро України та Службою безпеки України злочинної організації на чолі з головою Окружного адміністративного суду міста Києва та суддями даного суду.

Таким чином, прямо звинувачено суддю Окружного адміністративного суду міста Києва у вчиненні злочинів за відсутності будь-яких судових вироків про, що повідомлено необмежене коло осіб про оголошення підозр у вчиненні кримінальних правопорушень, у зв'язку з чим негативно налаштовано громадськість щодо роботи суду та вчергове безпідставно підірвано довіру до судової гілки влади.

Виходячи з наведеного вище, вважаю, що такі дії та заяви Національного антикорупційного бюро України в своїй сукупності створюють пряму загрозу існування незалежної судової системи України, є посяганням на її безсторонність та неупередженість, а також є втручанням в діяльність судді.

3. Додатково слід вказати, що ухвалою слідчого судді Ленінського районного суду м. Кіровограда від 16 липня 2020 року було надано дозвіл на проведення обшуку, саме заступнику Генерального прокурора _____ слідчим, детективам та прокурорам, які входять до складу слідчої групи та групи прокурорів у кримінальному провадженні №_____

Водночас, обшук фактично проведено детективами Національного антикорупційного бюро України, а саме

Незалежність судової влади є головною умовою забезпечення верховенства права, ефективного захисту прав і свобод людини та громадянина, юридичних осіб, інтересів суспільства й держави.

Незалежність і недоторканність суддів гарантуються статтями 126 та 129 Конституції України, якими встановлено, що судді при здійсненні правосуддя незалежні й підкоряються лише закону. Вплив на суддю у будь-який спосіб забороняється.

Відповідно до статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, метою забезпечення незалежності судової влади є гарантування кожній особі основоположного права на розгляд справи справедливим судом тільки на законній підставі та без будь-якого стороннього впливу.

Незалежність судової влади є головною умовою забезпечення верховенства права, ефективного захисту прав і свобод людини та громадянина, юридичних осіб, інтересів суспільства й держави.

Згідно зі статтею 48 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», суддя у своїй діяльності щодо здійснення правосуддя є незалежним від будь-якого незаконного впливу, тиску або втручання. Суддя здійснює правосуддя на основі Конституції і законів України, керуючись при цьому принципом верховенства права. Втручання в діяльність судді щодо здійснення правосуддя забороняється і тягне за собою відповідальність, установлену законом.

Між тим, зазначені вище дії Офісу Генерального прокурора, Національного антикорупційного бюро України та Служби безпеки України свідчать про пряме незаконне втручання суб'єктів владних повноважень у процес здійснення судочинства, що порушує принцип незалежності здійснення правосуддя та водночас є підставою для притягнення відповідних посадових осіб до відповідальності, можливість застосування якої передбачена статтею 6 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Крім того вбачається, що такими діями вказаних осіб зменшується рівень суспільної довіри до судової системи в цілому, що є неприпустимим з огляду на положення Європейської хартії законів «Про статус суддів», Рекомендації (94) 12 «Незалежність, дієвість та роль суддів» ухвалені Комітетом Міністрів Ради Європи на 518 засіданні заступників Міністрів 13 жовтня 1994 року, Основних принципів незалежності судових органів, що ухвалені Резолюціями Генеральної Асамблеї ООН № 40/32 від 29 листопада 1985 року та № 40/146 від 13 грудня 1985 року, Процедурі ефективного здійснення Основних принципів незалежності судових органів, що затверджені Резолюцією Економічної і Соціальної Ради ООН № 1989/60 від 24 травня 1989 року, Загальній (Універсальній) хартії судді, ухваленій 17 листопада 1999 року Центральною Радою Міжнародної асоціації суддів в Тайпеї (Тайвань).

Звертаю увагу, що питання незалежності судів і авторитету судової влади неодноразово піднімалось як міжнародними організаціями так і вищими судовими органами країни.

Зокрема, Комісаром Ради Європи з прав людини у Звіті за результатами візиту в Україну 04-10 лютого 2014 року (пункт 60) наголошено на необхідності впровадження належних механізмів забезпечення незалежності суддів від зовнішнього впливу, особливо при розгляді справ, що є резонансними у суспільстві.

В п. 22 Висновку № 3 (2002) Консультативної ради європейських суддів до уваги Комітету міністрів Ради Європи щодо принципів та правил, які регулюють професійну поведінку суддів, зокрема питання етики, несумісної поведінки та безсторонності зазначається, що суспільна довіра та повага до судової влади є гарантіями ефективності судової системи. В п. 8 Висновку № 7 (2005) Консультативної ради європейських суддів до уваги Комітету міністрів Ради Європи про правосуддя та суспільство, вказується, що суди є та сприймаються такими широким загалом як належний форум для встановлення юридичних прав і обов'язків та вирішення пов'язаних з цим спорів. Суспільство ставить з повагою та має довіру до спроможності судів здійснювати таку функцію.

Довіра та повага до судової влади - гарантії ефективності системи правосуддя. Повага до авторитету судів - вимога європейських стандартів для демократичних держав, невід'ємна передумова публічної довіри до судової влади, а в більш широкому значенні - довіри до норм права та держави загалом. У разі виникнення того чи іншого правового конфлікту звертається за його вирішенням до суду, спираючись на авторитет судової влади.

Відповідно до Основних принципів незалежності судових органів (схвалених резолюціями 40/32 та 40/146 Генеральної Асамблеї ООН від 29 листопада та 13 грудня 1985 року), незалежність судових органів гарантується державою і закріплюється в конституції або законах країни. Усі державні та інші установи зобов'язані шанувати незалежність судових органів і дотримуватися її. При цьому, не повинно мати місця неправомірне чи несанкціоноване втручання в процес правосуддя.

Як зазначається у Відкритому зверненні Верховного Суду України, затвердженому зборами суддів Верховного Суду України (рішення № 12 від 04 вересня 2015 року) «Про відкрите звернення зборів суддів Верховного Суду України щодо необхідності вжиття дієвих заходів, спрямованих на зміцнення авторитету судової влади», формування довіри до суду - кропіткий і багатогранний процес.

Проте суспільна думка про судову владу формується не тільки й не стільки особами, які мають особистий досвід взаємодії із судами через участь у судових розглядах. Цю думку формують політики, громадські активісти, ЗМІ, державні органи та правоохоронні органи.

Згідно статей 13, 14, 18 Рекомендації CM/Rec (2010) 12 Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам щодо суддів: незалежність, ефективність та обов'язки, ухваленої Комітетом Міністрів Ради Європи 17 листопада 2010 року на 1098 засіданні заступників міністрів, потрібно вжити всіх необхідних заходів для забезпечення поваги, захисту і сприяння незалежності та неупередженості суддів.

Закон повинен передбачати санкції проти осіб, які намагаються певним чином впливати на суддів.

Коментуючи рішення суддів, виконавча та законодавча влада мають уникати критики, яка може підірвати незалежність судової влади або довіру суспільства до неї. Їм також слід уникати дій, які можуть поставити під сумнів їхнє бажання виконувати рішення суддів, за винятком випадків, коли вони мають намір подати апеляцію.

Більше того, на мою думку в таких діях наявний склад злочину, передбачений частиною 1 статті 109 Кримінального кодексу України (дії, вчинені з метою насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або захоплення державної влади, а також змова про вчинення таких дій), оскільки фактично вони спрямовані на узурпацію судової гілки влади, встановлення над нею тотального контролю з метою підкорення власній волі, що прямо суперечить закріпленим у Конституції України принципам розмежування гілок влади, встановлення їх балансу (система стримувань і противаг), забезпечення їх незалежності.

Статтею 131 Конституції України визначено, що Вища рада правосуддя вживає заходів щодо забезпечення незалежності суддів.

Згідно зі статтею 3 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», Вища рада правосуддя вживає заходів щодо забезпечення авторитету правосуддя та незалежності суддів.

Відповідно до частини 1 статті 73 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», з метою забезпечення незалежності суддів та авторитету правосуддя. Вища рада правосуддя, серед іншого, вносить до відповідних органів чи посадових осіб подання про виявлення та притягнення до встановленої законом відповідальності осіб, якими вчинено дії або допущено бездіяльність, що порушує гарантії незалежності суддів або підриває авторитет правосуддя, ухвалює та оприлюднює публічні заяви і звернення, звертається до суб'єктів права законодавчої ініціативи, органів, які уповноважені приймати правові акти, із пропозиціями щодо забезпечення незалежності суддів та авторитету правосуддя тощо.

Відповідно до частині 4 статті 48 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», суддя зобов'язаний звернутися з повідомленням про втручання в його діяльність як судді щодо здійснення правосуддя до Вищої ради правосуддя та до Генерального прокурора.

Згідно з пунктом 9 частини 7 статті 56 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», суддя зобов'язаний звертатися з повідомленням про втручання в його діяльність як судді щодо здійснення правосуддя до Вищої ради правосуддя та до Генерального прокурора упродовж п'яти днів після того, як йому стало відомо про таке втручання.

Беручи до уваги наведене, вважаю, що описаними вище діями вчинялись спроби тиску на мене як суддю Окружного адміністративного суду міста Києва, а тому у відповідності до вимог ч. 4 статті 48 та п. 9 ч. 7 статті 56 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» повідомляю Вас про вказані обставини та прошу вжити реальних заходів з метою забезпечення мого захисту від свавільних та протиправних дій вказаних осіб та унеможливлення повторення таких випадків у майбутньому.

Додаток: копія ухвали слідчого судді Ленінського районного суду м. Кіровограда від 16 липня 2020 року у справі №

**Суддя Окружного адміністративного
суду міста Києва**

Б В Санін

22.07.2020 р.